

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím:

Drágaság, ácsorgás,
idegesség

Forrás:

Népszava

Bp.

(Hely)

1918 VII/28

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Drágaság, ácsorgás, idegesség.

Nyári idény a piacon. — A zöldségfélék és gyümölcs. — Sorfalak a hatósági bódék előtt a zsirért és a burgonyáért. — Már 34 korona egy kiló marhahús. — A baromfi piac.

Jobb időkben, amikor a legkegyetlenebb fantázia sem mert álmodni a mostani napokról, ilyenkor nyár derekán: az érés, aratás és mindenfajta boldog szüretelés idejében, a dusan megrakott és olesó piacoknak egészen más volt a képe, mint most. Azok, akiknek az élettel mindig kemény verekedést kellett vívniok, akkor is csak nehezen és garasaitat jól beosztva tudták beszerezni az élelmezéshez szükséges dolgokat, ma ezek a legszegényebb emberek szinte a lehetetlenséggel állanak szemben, amikor a napi élelmezésüket biztosítani akarják.

All ez különösen éppen a legfontosabb élelmicikkekre, mint aminő a zsir és húsféle. Mert zöldségféle most is van elég a piacon, de az ára azoknak is aránytalanul magas akkor, amikor a legszegényebb emberek jövedelmének a szaporodása távolról sem tudott lépést tartani az árdrágítások szédületes tempójával. És ha van is több jövedelem — már akiknek van — mert például a hadisegélyt igen ritkán és igen kicsiny mértékben emelik — az is csak látszólagos. Mert hiszen akinek kétszeresen emelkedett a háboru alatt a jövedelme, annak tízszeresen, huszszorosan többet kell fizetnie mindenért. Azért a zöldségért, amit háboru előtt 10—20 fillérért meg lehetett kapni, most 2—3 koronát kell fizetni és ugyanez az arány valamennyi zöldségféléknél. A legfontosabb élelmicikkek pedig vagy egyáltalában nem kaphatók vagy ha kaphatók, azt csak az igazán nagyjövödelmű emberek tudják megfizetni.

A központi vásárcsarnok, de különösen a Dunapart szinte tömve van nyári zöldségfélével, különösen sok a bab, tök, uborka, kelkáposzta és paradicsom. A vevők mégis olyan tanácstalanul és fáradtan lézengnek, a nagytömegű zöldségfélék között, mintha nem volna és mintha keressék. Ennek oka bizonyára az a nehéz számvetés, amellyel be kell osztaniuk, hogy jut-e erre, jut-e arra, elég lesz-e minden szükségesre a pénzüik. Ez természetes is, amikor 1 kiló zöldségért 3 korona 7 fillért kérnek, 1 kiló uborka 1.16, 1 kiló káposzta 1.38 — ennek a fele is víz, mert hogy nehezebb legyen, vízbe szokták mártani az elárusítók —, a paradicsom kilója 2 korona, a levesbe való petrezselyem 1.24 korona. Mindezek a legapróbb dolgok, amikre nélkülözhetetlenül szükség van, de amikor a vékonypénzü hadisegélyes asszony kiszámítja, hogy mindezekért összesen mennyit kell kifizetnie, akkor már nem is lehet arra gondolnia, hogy húst is vegyen hozzá.

Megjelent már a dinnye is a Dunaparton, de azt az élvezetet, hogy megizeljék, csak a legvagyonosabb emberek szerzik meg maguknak. Az egyik sárgadinnyével telt kosárra például egy cédula van feltűzve, hogy a sárga dinnya kilója 6 korona. Az egyik asszony, amikor elmegy mellette, meg is kérdezi:

— Ugy-e, az egész kosár dinnye 6 korona?

A tök, ugylátszik, senkinek sem kell, mert ámbár lépten-nyomon föl van halmozva, egy vevő sem jelentkezik érte. A paradicsom a legkaphatóbb, de ugyanolyan drága is.

A piac igazi képe tulajdonképpen künn van a nagy vásárcsarnok előtt, ahol a hatósági bódékban árusítják a húsféle, a zsir és krumplit. Tömöten és többszörösen állnak egymás mellett az asszonyok kettős sorai aggodva, fáradtan és idegesen várva, hogy rájuk kerül-e a sor végre és jut-e még nekik 10—15 deka zsir vagy egy pár kiló krumpli?

Bent a vásárcsarnokban még kevesebb ember lézeng még nagyobb tanácstalanságban és nagyon sok elárusítót sorba járnak, amíg meg kell győződniök, hogy a pénzükhöz mért olcsóbb áron egyiknél sem juthatnak semmihez.

Hus van sok, különösen borju- és marhahús, mert ez fogy a legkevésbé, miután ennek van a legmagasabb ára. A borjuhús és marhahús, amely még nem régen csak 28 korona volt, ma már 32—34 korona. A borjuhúsak a leghitványabb részét, az úgynevezett lebernycjét is 16 koronáért adják. A szalámi, virstli és különösen a finom fölvágott ára ugyancsak megfizethetetlenül magas. A fölvágott kilója például 28 korona.

A hallal sem lehet pótolni a húsféle, mert az is ugyanolyan drága.

*

A Garay-téren szintén a nyári idény élelmicikkeit árusítják nagy tömegekben, zöldségféle, paradicsom és gyümölcs itt is sok van, de az ára itt is ugyanolyan magas, mint a nagy csarnokban, 1 kg hitvány barack 2 korona, a körte 3 korona, alma 3 korona, szilva 2.50.

Baromfi meglepően sok van, de amikor a félenken jelentkező vevő megtapogatva egy libát, egy tyukot vagy egy csirkét, megkérdezi az árát, sietve otthagyja a kofa minden hízle-

kedő visszacsábítgatása ellenére is. Egy kis libáért 70 koronát, egy sovány tyukért 44—50 koronát és egy pár galambnagysága csirkéért 23—26 koronát kérnek.

Itt is a hatósági bódék előtt tolong a legtöbb ember. Hosszu, két irányban is elnyúló végtelen sorai ácsorognak az ideges és agyoncsigázott asszonyoknak. A legnagyobb részük gyermekeket hagyott otthon bezárva, kora hajnali órák óta itt várakozik és lehet, hogy csak a déli órákban fog majd megszabadulni, akkor is üres kézzel. Akik hátul állnak, fáradtan és türelmetlenül tekintgetnek előre, hogy fogy-e már az előttük állók végtelen sora. Az egyik nagyon haragosan megjegyzi:

— Én nem értem, hogy olyan vastagon állnak még most is ott elől, hát nem akarnak fogyni? Leszakad már a lábam.

A másik még ingerültebben teszi hozzá, hogy ő már sokkal régebben itt áll, a harmadik pedig szinte magából kikelve kiált rá egy a sorból kilépő és előbbre furakodó asszonyra: — Mit akar? Álljon vissza a helyére, tán

protekcióért akar menni a rendőrhöz?

Az visszafelel, hogy őt otthon várják, mire emez még haragosabban elmondja, hogy őt is várja négy gyermeke, akiket bezárt a szobába és még föl sem öltöztethette őket.

És ez így megy pillanatról-pillanatra egyszer itt, máskor ott robban ki a türelmetlen és ideges düh. Mikor azután a szerencsésebbek eljutnak a bódéig, a kosarukba öntenek egy kiló krumplit: ezért vártak hajnaltól a déli órákig. Természetes, hogy a leghátul állók még ennyihez sem jutnak hozzá.

A zsirárusítóhely előtt is áll legalább 200 asszony és az van kiírva a bódé falára, hogy ma kiosztásra kerül 64 kg. ételzsir. Hogy hánynak nem fog jutni, azt nem nehéz kiszámítani.

